

[Christmas Møller.]

fra, da det Forslag, som han og hans Kollega her i Tinget har stillet angaaende Vinterhjælp, er af en saa relativ beskeden Karakter set i Forhold til det Forslag, Regeringen har fremsat —, kan jeg sige til det ærede Medlem, at han lægger den Slags Foranstaltninger for Had, han ødelægger Mulighederne for en forstaaende Optræden, i det Øjeblik han fører den Tale, som det ærede Medlem førte her.

Men saa forfærdelig megen Betydning har det ærede Medlems Tale jo heldigvis ikke. Meget mere Betydning vilde det jo have, om Regeringen forstod Situationen og forstod, at det er dens Opgave i denne Situation — navnlig fordi det er en socialdemokratisk Regering, der som saadan maa formodes baade gennem sin Statsminister og gennem betydningsfulde Medlemmer indenfor det socialdemokratiske Parti, som har Sæde i dette Ting og ogsaa andetsteds, at have stor Betydning og Indflydelse — at se hele dette Lands Situation i Dag som en Helhed og drage Omsorg for, at Arbejdet for at bøde paa Tidens Brøst ikke gaar i Staa, men fremmes i et hurtigt Tempo.

Rager: Jeg er saaledes stillet, at jeg kan klare mig med nogle ganske faa Bemærkninger. Mit Hovedindtryk af de to Oppositionspartiets Ordførere nu ved deres Repliktaler var det, at det var to Ordførere, der i og for sig var kede af den Situation, de var i. De søger at finde alle mulige Undskyldninger i Situationen for, at de anbefaler deres Partier at gaa imod det foreliggende Lovforslag, og jeg forstaaer det saa udmærket.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen skulde ogsaa forklare, hvorfor han havde draget alle disse mange Ting ind under Udvalgets Forhandlinger, skønt han nu til sidst maatte staa paa det Standpunkt, at selv om alle Indrømmelser, som han havde ønsket, var givet, kunde der dog ikke blive noget ud af det, og derfor sagde han, at der var visse Punkter, hvor han mente, der kunde træffes en midlertidig Ordning, og i saa Henseende havde man nævnt de paa-gældende Lovforslag. Ja vel, man nævnte dem, og man sagde, hvad man krævede, og man kobled dem sammen med Vinterhjælpsforlaget.

Det var det, man gjorde, det er det, vi andre har sagt, at de Herrer har gjort. Vi har udtalt os om, hvordan vi principielt ser paa det, vi har sagt, at vi har bøjet os for dette Krav for at faa det vigtige Vinterhjælpsforslag igennem; vi har derefter sagt,

at gennem 14 Dage fik vi de Herrers Ønsker holdt op, og hver Gang betød det en Ud-sættelse i 24 Timer, undtagen naar det var Fredag eller Lørdag, for saa var det Ud-sættelse til førstkommende Tirsdag eller Onsdag. Saadan gik det gennem 14 Dage. Dette er en historisk Kendsgerning, det nytter ikke at bestride det.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hæfter sig ved den Tilføjelse, som er fore-slaaet gennem Socialministerens Ændringsforslag. Jeg beder om Undskyldning, fordi jeg før, da jeg talte, kom til at sige, at det var Flertallet, der havde stillet Ændringsfor-slagene; det er Socialministeren, der har stillet disse Forslag, og de er tiltraadt af Flertallet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller opholdt sig ved Ændringsforslag Nr. 2 og henviste desuden til Arbejdslosheds-lovens § 17, 1ste Stykke. Jeg forstaaer ikke Motiveringen for at drage dette Spørgsmaal ind her. Det, man fra Regeringens Side har tilstræbt ved dette Ændringsforslag, og det, man har indset var rigtigt, er dette: For-slaget var forelagt i December, da ingen ventede en Konflikt. Man rejser nu Spørgs-maalet: Hvad vil der ske under en Konflikt? og det ganske naturlige, man saa gør, er, at man siger: Vi siger i Henhold til Dogmet om Statens Neutralitet i en Arbejdskonflikt, at de direkte berørte ikke kan faa Vinter-hjælp. Men man har ikke lagt det op ad de Regler, der staaer i Arbejdsloshedsforsik-ringsloven.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at jeg synes, det ærede Medlem var meget uheldig i Dag. Jeg tror, at den megen Omgang med det russiske Sprog efterhaanden fratager det ærede Medlem Evnen til at læse Dansk. Hvis det ærede Medlem vil forsøge at læse Loven om Burmeister & Wain, vil det ærede Medlem se — hvis den læses med Forstaaelse —, at Staten overhovedet ikke har paa-taget sig Garanti for en rød Øre. Og selv om det ærede Medlem kunde henvise til nok saa mange Udtalelser af den højtærede Handelsminister — hvad det ærede Medlem jo ikke kan —, selv om det ærede Medlem kunde det, kunde det ikke forandre noget i Lovens klare Ord. Altsaa, i Stedet for at lede i Spalterne efter Udtalelser af Handelsmini-steren, som ikke findes der, skulde det ærede Medlem hellere tage Loven og søge at læse den fornuftigt igennem og saa gaa ind i sit Løn-kammer og se, om han ikke blev klar.

Endnu værre var det, da det ærede Medlem kom til Oplæsningen af Ændringsforslag Nr. 2. Dér havde det ærede Med-